

[Formanden.]

I skrivelser af dags dato meddeler indenrigsministeren, at han ønsker her i tinget skriftligt at fremsætte:

*Forslag til lov om ændringer i lov om embedslegevæsenets ordning,
forslag til lov om udskydelse af revisionen af lov om bekæmpelse af kønssygdomme og
forslag til lov om hjemmesygepleje.*

Medlemmer af folketinget Damsgaard, Ninn-Hansen, Erik Eriksen, Jørgen Gram, Halfdan Hendriksen, Aksel Møller, Sønderup og Poul Sørensen har meddelt mig, at de ønsker her i tinget skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af et udvalg med henblik på revision af lov nr. 219 af 11. juni 1954 om ungdomsundervisning m. v.

Skriftlig fremsættelse af forslag.

Finansministeren (Kampmann): Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om midlertidige bestemmelser vedrørende påligning af indkomst- og formueskat til staten, den årlige ligningslov.

Forslaget går ud på en forlængelse af de gældende bestemmelser for det kommende skatteår, dog med visse ændringer, som jeg nu skal omtale.

Det har i de senere år ofte været fremført, at der er trang til at forhøje den gældende 16 års aldersgrænse for børnefradragene i de tilfælde, hvor børnene er under uddannelse.

Som reglerne er nu, gives der normalt børnefradrag for børn under 16 år. Det er dog en betingelse, at barnet sambeskattes med familieoverhovedet. Hvis barnets egen indtægt overstiger visse grænser, vil børnefradraget bortfalde. I disse tilfælde vil barnet imidlertid blive selvstændigt skatteansat, bortset fra visse tilfælde, hvor dets indtægt hidrører fra forældrene. Samtidig med at skatteyderen mister børnefradraget, slipper han altså for at betale skat af barnets indtægt.

Den ordning, der nu foreslås, går ud på, at skatteyderen skal kunne få børnefradrag for børn, der er fyldt 16 år, men ikke 18 år, på betingelse af, at han lader sig sambeskatte med de pågældende børn. Begæring

herom skal indgives samtidig med selvangivelsen, og det er en forudsætning for sambeskatning og dermed for børnefradrag, at barnets indtægt ikke overstiger de i loven fastsatte grænser for de forskellige kommunegrupper på henholdsvis 800, 700 og 600 kr. I disse beløb skal løn fra familieoverhovedet dog ikke medregnes.

Hvis et barn, der er fyldt 16, men ikke 18 år, slet ingen indtægt har, vil sambeskatningen altid være en fordel for skatteyderen. Hans skattepligtige indkomst vil ikke blive forhøjet, men han får børnefradrag for barnet. Hvis den skattepligtige indkomst er under 16 000 kr., vil han endvidere få børnetilskud til barnet, forudsat at børnetilskudsloven uændret får gyldighed for skatteåret 1957-58.

Har barnet egen indtægt, må skatteyderen derimod nærmere overveje, om det kan betale sig for ham at begære sambeskatning for at opnå børnefradrag og eventuelt børnetilskud. Hans skattepligtige indkomst stiger jo med barnets indtægt, men til gengæld får han som nævnt børnefradrag og eventuelt børnetilskud.

De særlige nedslag, der som følge af nedsat erhvervsevne indrømmes aldersrentemodtagere m. fl. samt visse personer, der er fyldt 65 år, skal efter forslaget sættes i vejret. De foreslåede maksimalindkomster og nedslagsbeløb er forhøjet således, at skatteydere, der hovedsagelig lever af deres aldersrente, for skatteåret 1957-58 vil komme til at betale omtrent samme indkomstskat som for indeværende skatteår, til trods for at renten er noget højere i 1956 end året før, navnlig som følge af pristalsregulering. Ældre skatteydere med noget højere indtægter end aldersrenten vil også have fordel af de foreslåede ændringer, uanset om de modtager aldersrente eller ej. Den indtægtsgrænse, hvor nedslagene helt bortfalder, skal efter forslaget forhøjes med 1 000 kr. for forsørgere og med 500—900 kr. for andre skatteydere. I København vil nedslagene herefter først bortfalde ved skattepligtige indkomster på 12 000 kr. for forsørgere og på 8 400 kr. for andre skatteydere.

For en række af de personer, der er berettiget til nedslag som følge af nedsat erhvervsevne, foreslås der på et andet punkt en særlig lempelse, nemlig for så vidt de pågældende har været pålignet bunden op-

[Finansministeren.]

sparing. Efter forslaget § 10 skal den bundne opsparring, som sådanne personer måtte have indbetalt for skatteårene 1950-51 og 1951-52, kunne forlanges tilbagebetalt. Efter de almindelige regler skal bunden opsparring tilbagebetales ved det fyldte 70. år. Iøvrigt skal opsparingsbeløbene for skatteåret 1950-51 under alle omstændigheder tilbagebetales inden udløbet af 1958 og opsparingsbeløb for skatteåret 1951-52 inden udløbet af 1959. Der er ikke i lovene om bunden opsparring hjemmel til at frigive opsparingsbeløb på grund af indtægtsnedgang f. eks. som følge af invaliditet, overgang til aldersrente el. lign. En række andragender, der er begrundet med sådanne forhold, har derfor måttet afslås. Det har været overvejet at foreslå en særlig dispensationsadgang for disse tilfælde. Under hensyn til, at opsparingsbeløbene alligevel skal frigives senest i løbet af 2—3 år, har jeg dog fundet det praktisk i stedet at foreslå, at *alle* skatteydere, der i forvejen får nedslag i indkomsten for nedsat erhvervsevne, skal have ret til frigivelse af den bundne opsparring.

Da vi i foråret forhandlede om en lempelse af beskatningen af merindtægter, var der i folketingsudvalget enighed om, at der burde træffes foranstaltninger til at afbøde den særligt hårde beskatning, som personer med svingende indtægter udsættes for under det gældende skattesystem. Loven om lempelse af beskatningen af merindtægt er ét resultat af disse bestræbelser; men der var i folketingsudvalget endvidere enighed om, at der burde gives personer adgang til at modregne eventuelle underskud i følgende års overskud. Jeg gav derfor i udvalget tilsagn om at indføje en bestemmelse i ligningslovsforslaget, hvorefter personer skulle have ret til at overføre underskud fra eet indkomstår til de to nærmest følgende indkomstår. Dette tilsagn har jeg indfriet med bestemmelsen i forslaget § 5.

Af forslaget bestemmelser skal jeg iøvrigt kort omtale §§ 2, 8, og 9.

Bestemmelsen i § 2 omhandler beskat-

ningen af visse personer, der er ansat ved udenlandske diplomatiske og konsulære repræsentationer her i landet. Der findes i statsskatteloven visse bestemmelser om skattefrihed for sådanne personer. Det er imidlertid ved en domstolsafgørelse fastslået, at skattefritagelsen i henhold til disse bestemmelser rækker videre, end skattemyndighederne oprindeligt antog. Således vil efter dommen en dansk statsborger, der modtager løn fra et udenlandsk gesantskab, ikke kunne beskattes af anden lønindtægt her i landet eller af renteindtægt m. v. Da en så vidtgående skattefritagelse forekommer mindre rimelig og går ud over, hvad der normalt indrømmes i andre lande, har jeg fundet det påkrævet at begrænse fritagelsen som foreslået i § 2.

Bestemmelsen i § 8 tilsigter at bringe indbetalinger til og udbetalinger fra visse tontineordninger ind under ligningslovens regler for renteforsikringer m. v. Deltagerne i tontineordninger sikrer sig ved løbende opsparring eller engangsindskud ret til fra en vis alder at modtage en løbende ydelse fra tontinekassen. Ved død fortabes ethvert krav på kassen. Ydelserne fremkommer derved, at kassens renteindtægter og en del af dens formue fordeles mellem de til enhver tid levende deltagere. Da de udbetalte ydelser som nævnt er livsbetingede, vil de efter gældende ret være indkomstskattepligtige, og trangen til at give fradragsret for indbetalingerne er derfor den samme som for renteforsikringers vedkommende.

I denne forbindelse skal jeg nævne, at det også er tanken skattemæssigt at side stille indekskontrakter i henhold til lov om pristalsreguleret alderdomsforsikring og alderdomsopsparing med renteforsikringer. Da indekskontrakter tidligst kan oprettes i 1957, er det imidlertid ikke nødvendigt at give bestemmelsen herom før på ligningsloven for skatteåret 1958-59.

I forslaget § 9 indeholdes bestemmelser om den såkaldte „etableringslempelse“, der inden for visse grænser bevillingsmæssigt kan indrømmes skatteydere, der har etable-

[Finansministeren.]

ret eller overtaget en selvstændig erhvervsvirksomhed. Siden reglen gennemførtes første gang for skatteåret 1953-54, har begyndelsestidspunktet for den periode, i hvilken etablering eller overtagelse har fundet sted, været 1. april 1950. Denne begyndelsestermin foreslås nu rykket et år frem, nemlig til april 1951, ud fra den betragtning, at formålet med lempelsesbestemmelsen er at hjælpe skatteyderne over begyndelsesvanskelighederne ved etablering eller overtagelse af en virksomhed.

Idet jeg iøvrigt henviser til forslaget med tilhørende bemærkninger, skal jeg anbefale dette til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Landbrugsministeren (Smørum): Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om udførsel og indførsel af levende dyr m. v.*

Ifølge § 6, stk. 3, i lov nr. 131 af 13. april 1954 om udførsel og indførsel af levende dyr m. v. skal denne lov optages til revision senest 3 år efter dens ikrafttræden.

Loven trådte i kraft den 28. juli 1954 og skal således optages til revision i indeværende folketingsår.

Der er i den forløbne tid i medfør af loven udstedt forskellige bekendtgørelser, men der kan endnu ikke på noget af disse områder siges at foreligge sådanne erfaringer, at der er grundlag for en revision af de bemyndigelser, der i loven er givet landbrugsministeren til at træffe foranstaltninger til forebyggelse af, at der udføres levende dyr, som er befængt med smitsomme sygdomme, eller ved indførsel af levende dyr indslæbes sådanne sygdomme, samt til at fastsætte kvalitetskrav ved udførsel af husdyr til levebrug. Det må derfor være naturligt, som foreslået i dette lovforslag, at søge revisionen udskudt i 3 år. Dette synspunkt er tiltrådt af det udvalg, som er nedsat i medfør af lovens § 2, stk. 2.

Med disse bemærkninger, og idet jeg iøvrigt henviser til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, anbefaler jeg lovforslaget til velvillig behandling.

Jeg skal endvidere tillade mig at fremsætte for det høje ting *forslag til lov om udlån til arbejderboliger på landet.*

Efter forslaget er rådighedsbeløbene for

det kommende finansår optaget med samme beløb som i den gældende udlånslov, nemlig 1 575 000 kr. af jordfonden og 19 mill. kr. af statskassen.

Det samme gælder maksimumsbeløbet for jordkøbslån, der foreslås fastsat uforandret til 1 500 kr., i særlige tilfælde dog 1 800 kr.

Imidlertid er der i det forløbne år sket en stigning i byggeomkostningerne på landet. Det statistiske departement har foretaget en opgørelse over byggeomkostningerne for husmandsbygninger pr. 15. august 1955 og pr. 15. august 1956, og denne opgørelse viser en stigning på 4,1 pct., hvortil kommer, at forhøjelsen pr. 1. september i år af dyrtidstillægget til arbejds lønningerne må antages at have bevirket en yderligere stigning.

Under hensyn til denne stigning foreslås maksimum for byggelånene til arbejderboliger forhøjet med 1 000 kr. til 23 000 kr.

Da forslaget ligesom de foregående års udlånslove indeholder hjemmel til i visse tilfælde at forhøje lånet med indtil 2 000 kr., vil lånet således i disse tilfælde kunne komme op på 25 000 kr.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale det foreliggende lovforslag til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Jeg skal yderligere tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om tillæg til lov om beskyttelse af bier mod giftige plantebeskyttelsesmidler*, hvilken lov i § 19 indeholder bestemmelse om, at loven skal forelægges folketinget til revision i folketingsåret 1956-57.

Forslaget går ud på en forlængelse for yderligere en 3-årig periode, således at loven på ny skal forelægges det høje ting til revision i folketingsåret 1959-60, idet landbrugsministeriet efter forhandling med de interesserede organisationer finder, at loven har virket gavnligt, men at dens gyldighed endnu har været for kortvarig til, at det kan fastslås, om væsentlige ændringer måtte være formålstjenlige.

I forslaget indeholdes derimod et par mindre ændringer, om hvis ønskelighed der var enighed ved de stedfundne forhandlinger med organisationerne, og hvorom jeg skal tillade mig at henvise til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget.